

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/k-k/leonard-kuligowski/32297-Leonard-Kuligowski.html>
2024-07-16, 15:42

st. post. **Leonard Kuligowski** – urodził się 28.02.1896 r. w Żyrardowie, był synem Michała i Marianny z Zadzwilskich. Do 16 roku życia uczęszczał do szkoły miejskiej w Żyrardowie. Podczas I wojny światowej, po wkroczeniu wojsk niemieckich do Warszawy, dostał się do niewoli i został wywieziony na roboty do Niemiec do miejscowości Skalung (obecnie Skatągi - wieś położona w województwie opolskim, w powiecie kluczborskim, w gminie Wołczyn), gdzie przebywał do 06.12.1918 r. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wstąpił do Wojska Polskiego, w którym pełnił służbę od 14.05.1919 r. do 30.04.1921 r. W tym czasie brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, pełniąc funkcję podoficera w II Baterii 18 Dywizji Artylerii Ciężkiej w Modlinie. Po zwolnieniu z wojska jako ochotnik zaciągnął się do III Powstania Śląskiego, w którym walczył od 08.05.1921 r. do 21.08.1921 r. w 8 Tarnogórskim Pułku Piechoty. Dnia 01.12.1921 r. Leonard Kuligowski wstąpił do Straży Celnej i pełnił służbę w Inspektoracie Straży Celnej Chorzele (Dyrekcja Ceł Warszawa). Z dniem 30.04.1925 r. został zwolniony na własną prośbę. Następnie przeniósł się do Warszawy i wstąpił do służby w Policji Państwowej. Otrzymał numer instalacyjny 2393. Służył w XXII Komisariacie Policji przy ul. Wolskiej 157, następnie w I Komisariacie Policji przy ulicy Bednarskiej 7. Po wybuchu II wojny światowej Leonard Kuligowski pozostał w Warszawie i kontynuował służbę w Policji Polskiej Generalnego Gubernatorstwa. Dnia 23.03.1943 r., w godzinach wieczornych, został aresztowany przez niemiecką żandarmerię we własnym mieszkaniu, a następnie osadzony w więzieniu na Pawiaku. Wielokrotnie przesłuchiwany w siedzibie Gestapo przy al. Szucha i na Pawiaku. Dnia 13.05.1943 r. Leonard Kuligowski został wywieziony do obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau (był to tzw. „transport bosy” – więźniom odebrano buty). Przebywał tam do 17.09.1944 r., następnie wywieziono go do obozu KL Mauthausen-Gusen na terenie Austrii. Po dwóch miesiącach pobytu w obozie udało mu się uciec, niestety zatrzymany, ponownie znalazł się w obozie pod koniec grudnia 1944 r. Torturowany, bity, skrajnie wyczerpany trafił do szpitala obozowego. Tam zmarł 16.02.1945 r.

Żonaty z Marianną Domańską (od września 1924 r.), miał czworo dzieci: Irenę, Danutę, Wandę i Jerzego.

Odnaczenia:

Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (1929 r.)

Krzyż na Śląskiej Wstędze Waleczności i Zasługi, klasa II (1930 r.)

Medal Niepodległości (1933 r.)

Medal Pamiątkowy Za Wojnę 1918-1921

Brązowy Krzyż Zasługi (1939 r.)

Opracowała: **Katarzyna Promińska** na podstawie informacji nadesłanych przez Pana **Jerzego Michała Kuligowskiego** i Panią **Danutę Sokół** (z domu Kuligowską) oraz materiałów przechowywanych w Archiwum Straży Granicznej z siedzibą w Szczecinie.

